

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

Abonamentul

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Alegerea, investitura și instalarea noului Episcop al Clujului

La 19 decembrie 1957 a avut loc alegerea noului Episcop al Clujului. La 21 decembrie s-a săvârșit investitura, iar duminică 22 decembrie a fost instalat în scaunul episcopal de la Cluj. Eparhia Clujului a primit un nou ocîrmuitor pe calea dreptei credințe și a luptei pentru pace.

ALEGEREA

În dimineața zilei de 19 decembrie 1957, după ce s-a săvârșit Doxologia în Capela Patriarhiei, s-a întrunit în sala Sfîntului Sinod Colegiul Electoral Bisericesc pentru alegerea noului Episcop al Vadului, Feleacului și Clujului. Au luat parte: Dr. Voinea Marinescu, Ministrul Sănătății, delegat al Președintelui Consiliului de Miniștri, Academician Mihail Beniuc, delegat al Marii Adunări Naționale a R. P. R., D. Dogaru, Secretar General al Departamentului Cultelor, Academician P. Constantinescu-Iași, Dr. N. Gh. Lupu, Dr. Vasile Rășcanu și alții.

DI D. DOGARU, Secretar General al Departamentului Cultelor, a dat citire Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R. pentru deschiderea lucrărilor Colegiului Electoral Bisericesc.

Prea Fericitul PATRIARH JUSTINIAN spune că membrii Colegiului Electoral Bisericesc trebuie să țină seamă în alegerea ce o vor face de trei lucruri:

1. Ca noul ales să fie la înălțimea înaintașului său, care a condus eparhia Clujului 21 de ani cu atîta înțelepciune;
2. De situația din Eparhie după 9 ani de reîntregire bisericească;
3. De considerentul că la Cluj sînt conducătorii a trei confesiuni: reformată, unitariană și lutherană-maghiară.

Noul ales trebuie să corespundă așteptărilor în strădania de întărire a reîntregirii bisericești și de colaborare frățească cu celelalte culte, slujind frăția dintre poporul român și poporul maghiar, care trebuie promovată necontenit.

Prea Fericirea Sa citește apoi scrisoarea Domnului Dr. Petru Groza, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R., care n-a putut participa la lucrările Colegiului Electoral Bisericesc. Domnia Sa urează Colegiului Electoral să fie inspirat de înțelepciune și trimite celui ce va fi învrednicit de a fi ales Episcop al Clujului, cele mai calde felicitări, nădăjduind că se va încadra în ostenele tuturor pentru un viitor fericit și pentru pacea lumii.

Prea Fericitul Patriarh Justinian exprimă în numele Colegiului Electoral urări de grabnică și desăvîrșită însănătoșire pentru DI Dr Petru Groza.

Conform Statutului Bisericii Ortodoxe Române, lucrările Colegiului Electoral Bisericesc se continuă sub președenția Inalt Prea Sfîntitului nostru Mitropolit Nicolae Colan. Se trece la vot. În unanimitate Colegiul Electoral Bisericesc alege prin vot secret pe Prea Sfîntitul Teofil Heri-

neanu, Episcopul Romanului, ca Episcop al Vadului, Feleacului și Clujului.

DOUA ARME PUTERNICE

Inalt Prea Sfîntitul Mitropolit Nicolae Colan felicită pe noul ales, care trece de la Roman la Cluj ca să lupte pentru îndrumarea clerului și credincioșilor, cu două arme foarte puternice:

1. Arma tinereții, de care se leagă entuziasmul, și nicăiri entuziasmul nu este mai de lipsă decît pe tărîmul propovăduirii cuvîntului Evangheliei lui Hristos;

2. Arma experienței, pe care a dobîndit-o în anii de rodnică păstorie din Eparhia Romanului.

Lucrînd cu aceste două arme în mijlocul unui cler disciplinat și a unor credincioși buni și ascultători, Bunul Dumnezeu îi va ajuta să lucreze cu mai multă izbîndă pentru luminarea și feri-

cirea clerului și credincioșilor, ca ei să slujească cu mai multă dragoste cele două patrii: patria cerească, ce ne așteaptă pe toți și la care se ajunge numai slujind cu cinste în această patrie de jos, care este Republica Populară Romînă.

Roagă pe bunul Dumnezeu să stea în ajutor noului Episcop, ca să-și poată face slujba deplin.

EVLAVIA CEA ADEVĂRATA

Luînd cuvîntul, Prea Sfîntitul Teofil mulțumește pentru încrederea ce i s-a dat și spune că alegerea Prea Sfîntiei Sale la Cluj și cu opt ani jumătate în urmă la Roman o atribuie dorinței măritului Colegiu Electoral Bisericesc de a cinsti pe cei ce au săvîrșit în anul 1948 marele act al Reîntregirii Bisericii Ortodoxe din Transilvania. Apoi Prea Sfîntia Sa arată cum a înțeles rostul de slujitor al Bisericii și cum a prețuit îndeosebi o însemnată însușire a slujitorului bisericesc, pe care o recomandă Sfîntul Apostol Pavel: evlavia cea adevărată, care „este folositoare la toate” (I Timotei IV, 8).

Această evlavie nu e cuprinsă numai în acte de cult, în rugăciune, post, spovedanie, împărtășanie și alte rînduiri bisericești. Ci ea, — după cuvîntul Sfîntului Iacob (I, 27) — are între alte însușiri și aceste două caractere mai esențiale:

1. Caracterul social, care constă în ajutarea semenilor și în nevoile lor materiale;
2. Moralitatea, adică să fim neîntinați de păcate și năravuri rele.

Caracterul social și moral al evlaviei sănătoase îl arată și Profeții Legii cei Vechi. Astfel Profetul Isaia (I, 10—15) spune că Dumnezeu nu rabdă fărădelegăa la un loc cu prăznuirea, aducerea jertfelor la un loc cu nedreptatea. Dumnezeu cere să se înceteze facerea răului și să se sîrguiască după fapte bune, după dreptate (I, 16—17). E adevărat că Dumnezeu prețuiește tot ce facem din dragoste față de El, deci și postul spre exemplu, prin care din dragoste față de Dumnezeu ne abținem de la unele mîncări, este bine plăcut lui Dumnezeu. El însă ne spune prin profeți că aceste dovezi de dragoste le prețuiește cu condiția să nu fie nesocotită iubirea față de oameni. De aceea profetul Isaia arată că postul cel adevărat nu este cel împreunat cu ceartă și răutăți, ci acela prin care se rup lanțurile nedreptății și se îmbunătățește viața fiecăruia, ca să nu mai fie oameni amăriți, flămînzi, goi și fără adăpost (Isaia 58, 1—11).

Omul evlavios, care pe lingă post și rugăciune năzuiește să deprindă dreptatea, mila și

ajutorarea semenilor săi, se bucură de cele mai frumoase făgăduințe de răsplată dumnezeiască.

Prea Sfinția Sa declară că în păstoria de pînă acum a căutat să urmeze cu toată rîvna și smerenia această evlavie, stăruindu-se să facă tot ce a socotit că este mai plăcut lui Dumnezeu și mai folositor poporului din mijlocul căruia s-a ridicat. Dar tot ceea ce a făcut, a făcut cu ajutorul lui Dumnezeu și al oamenilor și datorită înțelegerii, încrederii și ajutorului de care s-a bucurat din partea cîrmuirii noastre democrat-populare, față de care Prea Sfinția Sa are un simțămînt puternic de încredere, atașament și cunoștință.

Nădăduiește că de acest ajutor nu va fi lipsit nici de acum înainte și făgăduiește că în noua Eparhie va continua să vestească pe Hristos și învățătura Lui de pace și iubire între oameni, de ascultare și supunere față de stăpînire, de muncă și într-ajutorare pentru propășirea binelui obștesc. Prea Sfinția Sa declară că duhul lui Ștefan cel Mare, pe care l-a simțit pretutindeni în Moldova, și care îl trimite acum la Episcopia Vadului clitorită de el, îl îndeamnă să privegheze ca toți romîni să nu se mai despartă în strane vrășmașe, pentru ca Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului să-i cuprindă și azi, mereu și deplin, pe toți fiii drept credincioși ai poporului nostru din acele părți, așa cum îi cuprindea pe toți și în vremea slăvitului ei ctitor. Acest duh îl trimite ca să îndrepte privirile păstoriților spre cetatea de scaun a Patriarhiei Romîne, să cultive în sufletele lor tendințe centripete (care adună la un loc) și să combată orice încercări de mișcări duhovnicești centrifugale (care desbină).

Investitura

Sîmbătă 21 decembrie 1957, a avut loc în sala sinodală de la Sfînta Patriarhie solemnitatea investiturii, adică a înmînării cîrjei episcopale. Au fost de față: Prea Fericitul Patriarh Justinian, Dl D. Dogaru, Secretarul General al Departamentului Cultelor, toți ierarhii Bisericii noastre, Directorii din Departamentul Cultelor, Consilieri patriarhali, profesori de teologie, delegați ai Mitropoliei Ardealului și Eparhiei Clujului, ș. a.

P. S. Teofil al Clujului, îmbrăcat în Mantie și Camilafcă, este condus de P. C. Secretar Patriarhal N. Cazacu înaintea Prea Fericitului Patriarh Justinian. Dl D. Dogaru, Secretar General al Departamentului Cultelor, citește Decretul de confirmare a alegerii P. S. Teofil ca Episcop al Vadului, Feleacului și Clujului.

P. S. Episcop Antim Tîrgovișteanul, Secretarul Sfîntului Sinod, prezintă Prea Fericitului Patriarh Justinian cîrja de păstorie a Episcopiei Vadului, Feleacului și Clujului, iar Prea Fericitul Patriarh o înmînează P. S. Teofil cu următoarele cuvinte:

„Primește cîrja aceasta ca să păstorești turma lui Hristos cea încredințată P. S. Tale. Celor ascultători să le fie, prin Prea Sfinția Ta, toiag de reazim și întărire, iar pentru nestatornici să o folosești ca toiag de certare, toiag de îndreptare”.

PE CĂLEA DREPTEI CREDINȚE

Luînd cuvîntul Prea Fericitul Patriarh JUSTINIAN spune că P. S. Teofil merge să păstorească clerul și dreptcredincioșii din Eparhia întemeiată de Ștefan cel Mare cu aproape cinci sute de ani în urmă. P. S. Sa ia acum asupra Sa îndatoriri multe și grele. El va trebui să sporească zestrea duhovnicească, pe care o găsește în Eparhia Clujului. Aici e scaunul, pe care l-a rectificat neuitatul Episcop Nicolae Ivan și l-a

„Nădăduiesc să pot împărtași pe frații mei reveniți din potirul dragostei mele profunde față de Sfînta noastră Biserică Ortodoxă Romînă. Nădăduiesc că prin atașamentul meu voi izbuti să măresc atașamentul lor față de vatra noastră duhovnicească. Nădăduiesc că prin devotamentul meu voi izbuti să întăresc devotamentul lor față de credința strămoșească, care a străjuit cu dragoste de mamă leagănul ființei noastre etnice și căreia îi este scumpă unitatea poporului nostru.

Făgăduiesc solemn că, dînd urmare îndrumărilor Sfîntului și Indreptătorului Sinod al Bisericii noastre, cît și povățuirilor Intîistătorului ei, Prea Fericitul Patriarh Justinian, și ale Mitropolitului Ardealului, Înalț Prea Sfințitul Nicolae Colan, nu voi obosi nici cînd să-i călăuzesc pe toți păstoriții mei pe drumul păcii, al înfrățirii și al colaborării cu celelalte naționalități conlocuitoare din cuprinsul Eparhiei Clujului. Făgăduiesc că nu voi șovăi să-i îndrumez a-și pune toate puterile lor de muncă în slujba dezvoltării și înfloririi vieții celei noi, care se clădește de zor în scumpa noastră Patrie, Republica Populară Romînă.

Așa să-mi ajute Dumnezeu”.

Aplauzele membrilor Colegiului Bisericesc arată că cuvintele noului Episcop au mers la inimă.

După aceasta Dl. Secretar General al Departamentului Cultelor, D. Dogaru, dă citire Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R. pentru închiderea lucrărilor Colegiului Electoral Bisericesc. Prea Sfințitul Teofil primește felicitările celor prezenți.

Înălțat la strălucirea de acum și l-a cinstit cu strădaniile sale pilduitoare, vreme de 21 de ani, Vlădica Nicolae Colan, Arhipăstorul și Mitropolitul de azi al Ardealului. I. P. S. Mitropolit Nicolae, care a păstorit la Cluj, de la început a fost înflăcărat de rîvna slujirii lui Hristos în duhul tradițiilor ortodoxe și a slujirii poporului. Numai așa ierarhul ortodox își poate împlini înalta sa slujire în duhul dragostei față de Dumnezeu și față de semenii.

Aceeași convingere profundă despre misiunea ierarhului însușește și pe noul Episcop al Clujului, care a mărturisit de mai multe ori că „locul episcopului este lîngă popor”.

De aceea Prea Sfinția Sa, înarmat cu zelul apostolic al slujirii lui Hristos, cu înțelepciunea agonisită de cunoașterea deplină a Sfîntelor Scripturi, cu trecutul păstoriei pline de blîndețe și de părintească dragoste, va izbuti să adauge noi și strălucite înșăptuiri în cununa cu care episcopii înaintași au împodobit Eparhia Vadului, Feleacului și Clujului.

Nădejtile ce se pun azi în munca Prea Sfinției Sale sînt garantate de întreaga lui viață de pînă acum. Astfel, în anii grei ai sfîrtecării Ardealului prin dictatul de la Viena, părintele Teofil — ca preot greco-catolic —, ca și vlădica Nicolae, a stat neclintit în mijlocul păstoriților, cărora le-a fost reazim sufletească și mîngiere. Prin aceasta a arătat că în conștiința preoților greco-catolici erau vii tradițiile și duhul Ortodoxiei, de care ei niciodată nu s-au despărțit suferințele. Prea Sfinția Sa a fost întotdeauna stăpînit de convingerea că peretele despărțitor de frați trebuie să se prăbușească și că unitatea Bisericii ardelenice trebuie refăcută și întărită. De aceea P. S. Sa, pe cînd era preot greco-catolic, a tipărit articole în reviste și calendare, în care erau și articole de ale preoților ortodocși, scriind pentru zidirea sufletească a credincioșilor

în auhl legii străbune. Iar cînd a sunat ceasul cel mult așteptat al reîntregirii Bisericii Ortodoxe din Ardeal (1948), părintele a fost printre cei dintii preoți greco-catolici, care, împreună cu credincioșii, s-a întors la matca Ortodoxiei. Această credincioșie față de legea străbună și devotamentul nefermărit față de Sfînta noastră Biserică Ortodoxă, le-a arătat Prea Sfințitul Teofil în chip deosebit în cei opt ani de păstorie a Episcopiei Romanului și Hușilor, cînd s-a vădit comoara de evlavie, de părintească bunătate și de înflăcărată rîvnă pentru slujirea lui Hristos și a poporului dreptcredincios, ce o avea în suflet. Aici a avut prilejul să pună în cumpănă atitudinea episcopatului greco-catolic și a episcopatului ortodox. Prea Sfinția Sa a mărturisit că episcopatul greco-catolic a rămas întotdeauna străin de drumul poporului credincios, pe cînd episcopatul ortodox a fost și în problemele religioase și în cele naționale alături de popor. Prețuind în felul acesta episcopatul ortodox, P. S. Sa s-a străduit și se va strădui și de acum înainte să se arate vrednic de glorioasele tradiții ale înaintașilor ortodocși.

Acum P. S. Sa se întoarce ca ierarh ortodox să păstorească pe locurile unde a păstorit altădată ca preot greco-catolic. Această întoarcere e simbolul deplinei unificări religioase a fraților ardeleni. Peretele vrajbei s-a prăbușit și nimeni nu-l va mai putea reinălța vreodată. Datoria P. S. Teofil e ca să dureze acolo cetatea trainică a sufletului romînesc, păstrînd legea dintru început a străbunilor noștri. Să semene pretutindeni dragostea, pacea și frăția: să facă un pas mai departe pe calea reunificării cultului divin; să înflăcăreze clerul și credincioșii la muncă fără preget pentru propășirea întregului popor, pentru înflorirea scumpei noastre țări și în lupta neșovăitoare pentru pace; să cultive în sufletele tuturor păstoriților dragostea de patrie, devotamentul față de cîrmuitoarii ei și loialitatea față de Statul nostru democrat popular. Acesta este drumul episcopatului ortodox pe care a mers și P. S. Sa și pe care e îndemnat să meargă și de acum înainte spre slava Ortodoxiei romînești.

Pe acest drum îl vor însoți rugăciunile Sfinților Ierarhi, mărturisitori și mucenici ardeleni, Iorest, Sava, Visarion, Sofronie, Oprea, care au pătimit și au sfințit pămîntul și sufletul ortodox al (Mitropoliei) Ardealului.

La acest cuvînt înțelept și plin de luminoase îndrumări răspunde Prea Sfințitul Teofil al Clujului.

INDRUMĂTOR AL CLERULUI ȘI CREDINCIOȘILOR

P. S. Teofil al Clujului arată că păstorul de suflete e asemenea străjerului, despre care vorbește profetul Ezechiel. Acestui străjer îi spune Domnul că el trebuie să asculte cuvîntul ce iese din gura Domnului, să-l vestească, și să învețe, să mustre pe cel ce săvîrșește răul, spre a-l îndrepta. Străjerul care nu-și împlinește datoria va fi pedepsit, iar (Ez. 3, 20—21) cel ce și-o împlinește se va mîntui. Cunoșcînd, deci, greaua obligație de supraveghetor și învățător, ce apasă pe umerii păstorului sufletească, P. S. Sa făgăduiește să împlinească porunca Sf. Apostol Pavel, care zice către Timotei: „Propoveduește Cuvîntul, stăruiește cu timp și fără timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și dînd neconținut învățatură” (II. Tim. 4, 2). Pentru a îndupleca pe păstoriți să fugă de rău și să facă binele, va folosi în deosebi cuvîntul Sfîntei Scripturi, care e „viu și lucrător” (Evr. 4, 12), dar nu va uita nici de îndrumările Sfîntei Tradiții, ale Sfinților Părinți și cărților noastre liturgice, acestea fiind deopotrivă inspi-

rate ca și Sf. Scriptură. Le va vorbi păstorilor despre Dumnezeu, și va grăi adeseori lui Dumnezeu despre păstorii săi în rugăciune. Rugăciunea și predica vor fi principalele preocupări chiriarhale (Fapt. Ap. 6, 4). În planul al doilea al activității chiriarhale vor fi preocupările gospodărești.

Lucrarea duhovnicească și gospodărească o va desfășura cu ajutorul unor colaboratori harnici și corecți, în ostenele pentru desăvârșirea unificării, pentru colaborare cu stăpânirea Țării și pentru prietenie cu celelalte culte religioase.

De asemenea va secunda pe Prea Fericitul Patriarh Justinian și pe I. P. S. Mitropolit Nicolae în strădaniile lor de întărire și înflorire a

credinței noastre strămoșești și de promovare a nobilei cauze a păcii în lume. Celorlalte culte le va întinde o mină prietenească și caldă, bucuros de împreună lucrare atât pe frontul luptei pentru pace, ca și pe ogoarele, pe care se dezvoltă îmbelșugat viața cea nouă, luminoasă și îndestulată pe seama tuturor fiilor patriei noastre comune.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Sf. Duh, Treime Sfință, mărire Ție!

După cuvîntul P. S. Teofil, se face Polihroniu pentru întîmîtătorii sfintei noastre Biserici și pentru conducătorii R. P. R. P. S. Teofil este felicitat de toți cei prezenți.

Instalarea P. S. Teofil la Cluj

Duminecă 22 dec. 1957 a avut loc la Cluj festivitatea instalării P. Sf. Teofil în scaunul episcopal de la Cluj.

Înălții oaspeți au fost întîmpinați la gară de clerul din Eparhia Clujului, de delegați ai Arhiepiscopiei Sibiului, de reprezentanți ai autorităților locale și de o mulțime de credincioși.

În numele orașului Cluj, Dl. Jurca P., Președintele Sfatului Popular orașenesc, salută pe noul Episcop, urîndu-i ca activitatea lui în viitor să constituie o colaborare la simțămintele de prietenie și frăție care aparțin naționalităților conlocuitoare, la dragostea de pace și la munca pentru o viață nouă a poporului nostru.

În numele clerului și credincioșilor din eparhia Clujului P. Sf. Teofil a fost salutat de I. P. C. S. Truția vicarul eparhiei, care spune că, la dragostea părintească clerul și credincioșii răspund cu recunoștință vie și caldă și asigură pe Prea Sfințitul Teofil, că va găsi aici credincioși buni ai Sf. noastre Biserici și vajnici lucrători pentru apărarea păcii și pentru înflorirea scumpei noastre Patrii.

Răspunzînd la aceste cuvinte de bun venit, P. Sf. Teofil mărturisește că descinde în Eparhia Clujului însuflețit de cele mai calde și nobile gânduri de promovare a iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele, de propovăduire a păcii și de întărire a vieții celei noi.

Se va strădui să fie următor Mîntuitorului care n-a venit să i se slujească, ci ca să slujească. Va promova armonia dintre Biserica noastră și autoritățile de Stat pentru propășirea poporului.

În Catedrala din centrul orașului s-a săvîrșit apoi Sf. Liturghie de un sobor mare de consilieri, protopopi, preoți și diaconi în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, P. S. Valerian al Oradiei și P. S. Policarp Morușca. Răspunsurile le-a dat corul Catedralei sub conducerea Păr. Prof. Ioan Brie. La sfîrșit s-a cetit rugăciunea de mulțumire pentru binefacerile, pe care le-a revărsat Dumnezeu asupra Eparhiei Clujului.

SOLEMNITATEA INSTALĂRII

După Sf. Liturghie urmează solemnitatea instalării.

Dl. Secretar General al Departamentului Cultelor, D. Dogaru, dă citire Decretului pentru confirmarea P. Sf. Episcop Teofil Herineanu în funcția de Episcop al Clujului.

P. C. Secretar al Arhiepiscopiei Sibiului, D. Călugăr, citește Gramata I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului prin care se recomandă clerului și credincioșilor noul Episcop al Clujului, pe care sînt îndrumați să-l cinstească și să-l asculte.

Luînd cuvîntul I. P. S. MITROPOLIT NICOLAE dă glas bucuriei obștești pentru că Eparhia Clujului primește un nou și vrednic păs-

tor. El vine între ai săi, căci între cei din eparhia Clujului s-a născut și a crescut, între ei a păstorit cu vrednicie, cu ei împreună s-a întors acasă în ograda Sf. noastre Biserici Ortodoxe ca să fim iarăși una cum om mai fost. De aceea este primit cu dragoste curată. P. S. Sa vine din Moldova, în care fiecare palmă de pămînt are mireasma bunelor și sfîntelor datini bătrîne de pe vremea lui Ștefan cel Mare și în care ortodoxia e intrupată în monumente unice. De aceea el aduce în Ardealul, în care se întoarce, duhul tradițiilor ortodoxe din Moldova, a căror zestre o va păstra cu sfințenie. După ce a păstorit la Roman cu tinerească rîvnă și așezată vrednicie și a trecut prin școala vieții, se întoarce pe meleagurile Ardealului cu inima neprihănită și cu mintea limpezită, chemat de încrederea desăvîrșită a clerului și credincioșilor.

Eparhia Clujului e și veche și nouă. E veche, fiind că obîrșia ei coboară pînă în suta a cincisprezecea, cînd Ștefan cel Mare a întemeiat Episcopia Vadului și cînd a luat ființă și Episcopia Feleacului. Amîndouă aceste Episcopii au pierit, dar pe ruinele lor a răsărit în 1921 Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului. Gîndul lui Șaguna de a avea Episcopie la Cluj s-a împlinit. Așa dăr, temeliele Episcopiei sînt vechi, zidurile și acoperișul însă sînt noi. Și nouă este și viața din cuprinsul ei, mai ales de după 23 august 1944.

P. Sf. Sa va păstori în mijlocul acestei vieți noi și-și dă seama de marile îndatoriri care îl așteaptă. Așa este grija de Seminarul Teologic, din care ies slujitori ai lui Hristos și ai poporului dreptcredincios. Apoi e grija de catedrala zidită de Episcopul Nicolae Ivan și pornită spre înfrumusețare de urmașul lui. Prea Sfințitul va trebui să ducă la capăt această înfrumusețare. Pe lîngă aceste sarcini se mai adaugă: îndrumarea clerului și credincioșilor spre o tot mai desăvîrșită frăție în credință, ca unitatea noastră să fie tot mai puternică și să fim mereu una; Propovăduirea frăției dintre toate popoarele din cuprinsul Patriei noastre iubite, Republica Populară Romînă; întărirea păcii și buneii voiri între țări și popoare.

În toate ostenele Sale P. Sf. Teofil trebuie să aibă încredere în ajutorul lui Dumnezeu, în sprijinul membrilor Sf. Sinod și în ascultarea clerului și credincioșilor, pe care îi va povățui pe căile propășirii în toate cele bune, dînd fără precepușe Cezarului ce-i al Cezarului și lui Dumnezeu ce-i a lui Dumnezeu.

PENTRU BUNA ÎNȚELEGERE ÎNTRE CONFESIUNI

Dl. Secretar General al Departamentului Cultelor D. DOGARU, felicită din însărcinarea Guvernului pe reprezentanții Bisericii Ortodoxe Romîne pentru alegerea Prea Sfințitului Teofil în scaunul episcopal al Clujului, ceea ce arată în-

crederea și prețuirea de care P. Sf. Sa se bucură în lăuntrul Bisericii Ortodoxe.

Reprezentanții Bisericii au văzut în P. Sf. Sa pe omul cel mai potrivit pentru a păstori această eparhie din acest colț de țară unde trăiesc la un loc mai multe naționalități și mai multe confesiuni. Aici există patru Episcopii de confesiuni și de limbi deosebite. Dacă sub stăpînirile trecute aceste confesiuni au fost folosite pentru ațîțarea vrajbei naționale, pentru dezbinarea poporului muncitor, pentru diferite discriminări și privilegii, astăzi realizările economice și culturale ale regimului nostru de democrație populară au pus bazele unui nou climat între diferitele confesiuni. Specificul confesional nu mai e motiv de privilegii și nici piedecă în atitudinea loială față de Stat. Deservinții cultelor se întîlnesc în bună înțelegere în lupta pentru pace, pentru promovarea progresului social, răspunzînd astfel năzuințelor credincioșilor lor, care sînt oameni ai muncii, ce luptă pentru prosperitate și o viață mai bună.

Dl. Secretar General nădăjduiește că P. S. Teofil va depune toate eforturile pentru a sprijini interesele poporului muncitor, păstrînd și sporînd bunele raporturi cu celelalte culte. Nădăjduiește totodată că P. S. Sa va găsi și la ceilalți șefi de culte aceeași înțelegere, necesară pentru înfrățirea oamenilor muncii, indiferent de naționalitate și de religie.

URĂRI DE RODNICĂ PASTORIRE

I. P. S. Mitropolit IUSTIN AL MOLDOVEI mărturisește că încearcă un sentiment de intritare pentru că se desparte de blîndul și bunul împreună lucrător Episcop al Romanului, dar și un sentiment de bucurie pentru că în fruntea Eparhiei Clujului vine un episcop vrednic. La această bucurie a noastră a ținut să ia parte și Dl. Dr. PETRU GROZA, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R., care neputînd participa la festivitate a trimis un mesagiu.

I. P. S. mitropolit Iustin citește mesagiul d-lui Dr. Petru Groza, în care se spune că înscăunarea noului Episcop al Clujului are loc sub semnul reunificării tuturor în aceeași Biserică strămoșească. După despărțirea, impusă de împărăția austriacă, s-a realizat unitatea religioasă în Ardeal. Aceasta este spre binele poporului nostru. Alegerea cu unanimitate a P. S. Teofil la Cluj e simbolul desăvîrșirii istoricului act al unificării sufletești, care contribuie la unitatea poporului nostru, la concentrarea tuturor forțelor pe drumul și spre ținta fericirii și prosperității patriei.

P. S. Teofil nu s-a izolat de strădaniile poporului nostru pentru o viață nouă. El a dovedit interes pentru bunăînțelegere între naționalități și popoare, fiind un luptător fruntaș pentru pace. Experiența ce a adunat-o astfel, e o solidă temelie pentru a continua această activitate în slujba poporului în mersul lui spre progres și a patriei în drumul ei spre înflorire.

După citirea mesagiului, I. P. S. mitropolit Iustin dă expresie celor mai sincere urări de îndelungată și rodnică păstorire pentru P. S. Teofil.

GLASUL CLERULUI ȘI CREDINCIOȘILOR

Vorbînd în numele clerului și credincioșilor din Eparhia Cluj, P. C. ZĂGREANU I., director al seminarului teologic, după ce prezintă realizările episcopilor Nicolae Ivan și Nicolae Colan, arată vredniciile P. S. Teofil, noul episcop al Clujului și dragostea de care se bucură între preoți și credincioși. Între sarcinile, pe care noul ierarh le va duce cu vrednicie la îndeplinire, amintește: deplina desăvîrșire a reîntregirii bisericești; pro-

poveduirea păcii și buneii voiri între oameni și popoare în duhul legii dragostei lui Hristos. În lucrarea aceasta P. S. Sa are sprijinul clerului și credincioșilor și al colaboratorilor din centrul eparhial.

DATORIILE PASTORULUI

Răspunzînd tuturor, P. S. TEOFIL al Clujului arată că pentru P. S. Sa cea mai mîngăitoare învățătură creștină a fost învățătura despre pronia dumnezeiască, învățătura că tot ce se întîmplă omului în viață i se întîmplă cu știrea și cu îngăduința lui Dumnezeu. Aduce exemple despre această învățătură din Noul și Vechiul Testament (Mt. 10, 29—30; Lc. 12, 7; In. 5, 17; Is. 45, 7; Plîng. 3, 37—38; II Regi 16, 10—11). Pronia dumnezeiască nu lucrează după înțelegerea noastră mărginită, ci după înțelepciunea cea necuprînsă a lui Dumnezeu, „căci gîndurile Mele nu sînt ca gîndurile voastre, nici voiele Mele ca ale voastre”, zice Domnul. Ci pe cît de departe sînt cerurile față de pămînt, atît sînt de departe căile Mele de ale voastre și cugetele Mele de cugetele voastre (Is. 55, 8—9). P. S. Sa vede în instalarea sa la cirna eparhiei Clujului mina lui Dumnezeu (In. 15, 16) și nădăjduiește că Dumnezeu îl va ocroti și în viitor. Pentru aceasta nu va uita cuvîntul Sf. Ap. Pavel: „Luați seama la voi înșivă și la toată turma, peste care v-a pus Duhul Sfînt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a cîștigat-o cu însuși singele Său” (Fapte 20, 28). Intîi se cere să iau aminte la mine însumi, la curățenia sufletului propriu, la desăvîrșirea pe care Hristos o așteaptă de la toți ucenicii Săi (Mt. 5, 48), la îmbunătățirea vieții duhovnicești (In. 17, 19). Apoi se cere să păstoresc Biserica Domnului, să călăuzesc oile Domnului la pășunea învățaturii Sale, la apa cea vie a harului Său, la odihna ce o dă imitarea virtuților Mîntuitorului (Mt. 9, 20). De aceea va aminti cu vreme și fără vreme păstoriților de purtarea sfîntă, ce trebuie s-o aibă ca fii ai lui Dumnezeu, de dragostea și unirea izvorîte din gîndul că Dumnezeu e Tatăl nostru al tuturor, de sprijinirea binelui obștesc, a zidirii vieții celei noi în scumpa noastră Patrie, Republica Populară Romîină.

Arătînd că Mîntuitorul și Sf. Apostoli cer păstorului să fie pildă turmei sale (In. 10, 4; I Petru 5, 1—3; I. Cor. 11, 1). P. S. Teofil jăgăduiește să fie păstoriților săi pildă de atașament integral față de credința strămoșească, față de unitatea suflească a poporului nostru, ca ei să pășească pe urmele păstorului, așa cum el pășește pe urmele vrednicilor lui înaintași, Nicolae Ivan și Nicolae Colan. Deasemenă va fi pildă pentru păstoriți de loialitate față de scumpa noastră patrie și de devotament față de interesele și unitatea poporului. Va sprijini cu bucurie mișcarea frumoasă pentru promovarea păcii și buneii înțelegeri dintre țări și dintre popoare. Va fi pașnic și prietenos față de toți cetățenii țării de orice limbă sau lege ar fi ei, întrucît prețuiește meritele și însușirile naționalităților conlocuitoare.

Aduce apoi mulțumiri Prezidiului Marii Adunări Naționale, Guvernului, Departamentului Culteor, P. F. Patriarh Justinian, Membrilor Sf. Sinod, oaspeților. Inchee cu rugăciunea: „Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta, pe care a zidit-o dreapta Ta, și o desăvîrșește pe ea”.

O INSEMNAȚATE DEOSEBITĂ

Prea Fericitul Patriarh Justinian mărturisește că pentru Biserica Ortodoxă

Romîină sărbătoarea de azi are o însemnătate deosebită. Cînd s-a săvîrșit în 1948 actul istoric al reîntregirii Bisericii strămoșești, episcopii gr. cat. n-au voit — și nici după aceea — să vină alături de episcopii ortodocși, ca împreună să călăuzească pe calea mîntuirii turma dreptcredincioasă. În schimb preoțimea gr. catolică din sate și orașe, care timp de 250 ani a păstrat neschimbată credința strămoșească, împreună cu credincioșii, rămînînd ortodocși, ca și înainte de 1698, a primit chemarea și așa s-a împlinit reîntregirea bisericească. Ca semn al recunoașterii acestui merit deosebit al preoțimii fost gr. catolice, și ca un omagiu adus ei, am luat din sînul ei pe unul din preoții vrednici și smeriți și l-am făcut episcop la Romanctitorită de Ștefan cel Mare. Noul episcop, plin de smerenie, dar cu sufletul curat și bun romîin, a dovedit calități deosebite în ce privește slujirea de arhiereu și priceperea gospodărească. Episcopul Teofil trăiește de 9 ani în spiritul adevăratei Ortodoxii. În acești ani P. S. Sa a luat contact cu spiritul și viața întregă ortodoxă din toată lumea. A călătorit, a făcut vizite la Patriarhia Moscovei, în Bulgaria, în Serbia și în Siria (Damasc), cunoscînd astfel patriarhii și ierarhii din toate Bisericile ortodoxe, cu care a slujit împreună și a avut schimb de experiență, legînd prietenii și dîndu-și seama de viața acestor Biserici.

Smeritul preot de acum 9 ani a devenit un episcop cu mare experiență, un om format în ce privește spiritul și viața ortodoxă.

De aici încrederea de care se bucură din partea membrilor Sf. Sinod și alegerea cu unanimitate a P. S. Sale la Cluj. P. S. Sa este pentru noi toți un simbol al întregirii Bisericii transilvane, e un steag în jurul căruia se vor strînge și aceia, care mai stau pe de lături. Aceștia se vor aduna în jurul lui și-l vor întreba despre viața și spiritul Ortodoxiei, pe care ei au cunoscut-o în chip deformat. El va putea să-i informeze despre viața și spiritul Ortodoxiei, de pretutindenii. Ne punem mari nădejdi în înțelepciunea lor, în sufletul lor de romîni, că cel puțin în ceasul al 11-lea vor înțelege că locul lor este sub bolta Bisericii Ortodoxe, că trebuie să fim uniți într-o singură credință, credința ortodoxă.

La această mare sărbătoare sînt de față și duhurile înaintașilor, episcopi ai Vadului și Feleacului, mitropoliți de Alba-Iulia, începînd cu Ilarion, primul episcop de Vad — așezat sub Ștefan cel Mare — și continuînd cu Ilie Iorest și Sava Brancovici, mărturisitori ai drepte credințe. Alături de noi sînt și voievozii ctitori Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul și se bucură văzîndu-ne uniți, slujitori și credincioși, în aceeași credință, cum au fost și strămoșii noștri pe vremea lor.

Indeamnă pe preoți și credincioși să fie strîns uniți în jurul episcopului lor și să-l ajute, să-l sprijinească. Noul episcop e unul din cei ce s-au integrat în mod ac-

tiv în munca pentru construirea unei vieți noi. El va conduce pe păstoriți pe calea slujirii Bisericii și a Patriei. El va promova legăturile de prietenie și respect reciproc cu celelalte culte și naționalități conlocuitoare. P. F. Patriarh Justinian face apel la episcopii reformat și unitarian, ca și la ceilalți reprezentanți ai cultelor — care sînt prezenți — să lucreze împreună cu episcopul ortodox în spiritul conviețuirii pașnice și al prețuirii reciproce, între confesiuni și naționalități. Iar P. S.-lui Teofil îi urează să păstorească cu vrednicie eparhia Clujului și să se învrednicească de roade cît mai multe, asigurîndu-l totdeauna de sprijinul Prea Fericirii Sale, I.P.S. Mitropolit Nicolae și al celorlalți membri ai Sf. Sinod.

„Bunul Dumnezeu să-ți vie în ajutor” — încheie Prea Fericirea Sa.

După aceasta s-a săvîrșit Polihroniu, pentru întîistătătorii Bisericii, conducătorii R. P. R., P. S. Teofil al Clujului, clerul și credincioșii dreptmăritori.

Urmează recepția la reședința episcopală și o agapă.

La agapă au luat cuvîntul: Prot. Loga de la Gherla — episcopul reformat Vașarhely, episcopul unitarian Kiș Alexa, pastorul baptist Dan (Cluj), decanul Institutului Teologic luteran Binder (aduce salutul episcopului Fr. Müller), rectorul Institutului Teologic Universitar Sibiu, S. Vlad, rabinul A. Șönfeld, pr. ucrainean Voicu, toți asigurînd pe noul episcop de sprijinul lor în lupta pentru pace în spiritul dragostei creștine și al înfrățirii între confesiuni și naționalități.

P. S. TEOFIL răspunde că va căuta să fie episcopul păcii și al unificării. El va suda unitatea dintre vechi-ortodocși și reveniți, convîngîndu-i să uite tot ce ne-a despărțit și să cultive ce ne unește. Va avea dragoste de părinte către cler și credincioși, străduindu-se să slujească și în cele duhovnicești și în cele materiale. Va avea întotdeauna ușile deschise și va primi cererile tuturor. Va promova pacea și înfrățirea cu celelalte confesiuni și naționalități.

Mulțumește tuturor celor ce au vorbit și celor ce au luat parte la instalare și asigură că va lucra, sprijinit de cler și credincioși, spre slava Bisericii și propășirea Patriei.

După agapă a avut loc în Catedrală un frumos concert de colinde, în cadrul căruia a vorbit P. C. consilier Goșescu.

În felul acesta s-a terminat solemnitatea instalării noului episcop al Clujului.

Fiu credincios al Bisericii Ortodoxe, în sînul căreia a revenit cu dragoste, ierarh împodobit cu luminate virtuți, ca iubirea de Dumnezeu, de altar și de oameni, bunătatea, milostivirea, blîndețea, smerenia, ș. a. și avînd multe calități de călăuzitor duhovnicesc și cetățean al patriei, Prea Sfințitul Teofil pornește la lucru în ogorul Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului înconjurat de prețuirea și dragostea ierarhilor Bisericii noastre, clerului și credincioșilor acestei Eparhii. Ii urăm rodnică păstorie spre binele Bisericii și întărirea Patriei.

Intru mulți ani Prea Sfințite!

TELEGRAFUL ROMAN

